

Foc nou

Nova legislatura. Hi ha un fet incontrovertible: la mesa del Parlament és independentista. De cop sorgeix un nou polític: Roger Torrent. Un alcalde de fora –Sarrià–; ser de fora vol dir que les elits barcelonines cada vegada tenen menys pes en l'àmbit polític català. Ha estat un acte normal dins d'una anormalitat absoluta. Vots delegats d'ostatges empresonats. Chapeau pel discurs d'Ernest Maragall. Mentrestant, ai-las!, hi ha un seguit d'escriptors que publiquen llibres sobre el que està passant. Escriuen quan la història s'està fent, periodistes que arriben a conclusions definitives sobre assumptes que canvien, deriven, puguen i s'enfonsen. Els historiadors analitzen fets, guerres, economia i cultura gràcies a una mirada distanciada. Imprescindible. Queda el gènere literari de la crònica, però no tots els periodistes disposen de fonts importants a l'hora d'analitzar i etiquetar la realitat. El que va passar dimecres passat va ser un acte de sobirania. Un cop morta la brama de la majoria silenciosa, el panorama va ser clar: ràbia d'uns (Cs), contemporització d'uns altres (PSC) i la resignació demolidora dels amos (PP). Els comuns continuaven navegant en les aigües tèrboles de la indefinició. L'esquerra catalana, encara, pedala amb la bicicleta dels despropòsits; és tan ambiciosa que somia amb tombar M. Rajoy. Utòpic, a Catalunya no se li permet la utopia de la República. No es pot governar des de Brussel·les però sí des de Madrid. Qui mana a can Ribot, la truja o el porc? Qui ha guanyat les eleccions no pot ser investit president. Qui ha de manar? Qui ha tret quatre escons rascats? En l'actualitat i, un cop la dreta i l'extrema dreta s'han retratat, només queda un concepte vàlid: democràcia.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2018/01/21/foc-nou/891249.html?utm_source=rss